

INDEX APPENDICIS

Litaniæ

	pag.
Litaniæ de sanctissimo Nomine Jesu	(19)
Litaniæ de sacratissimo Corde Jesu	(21)
Litaniæ Lauretanæ B. Mariæ Virg.	(22)
Litaniæ de S. Joseph	(23)

Preces diversæ

Oratio S. Thomæ Aqu. ante studium	(25)
Oratio S. Anselmi ante contionem	(25)
Oratio Sacerdotis antequam Confessiones excipiat	(25)
Oratio Sacerdotis postquam Confessiones exce-	
perit	(26)
Oratio Sacerdotis ante et post ipsius Confessionem	(26)
Precatio piacularis ad Ssmum Cor Jesu	(27)
Actus Dedicacionis humani generis	(28)
Oratio ad D. N. Jesum Christum Regem	(29)
Formula Absolutionis generalis pro Tertiariis sæ-	
cularibus	(30)
In Benedictione augustissimi Sacramenti	(31)

OFFICIA PROPRIA SANCTORUM DIECESIS PADERBORNENSIS

PARS HIEMALIS

RATISBONÆ ET ROMÆ
SUMPTIBUS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET
S. SEDIS APOST. ET S. RIT. CONGR. TYPOGR.
NEO EBORACI ET CINCINNATI: APUD FR. PUSTET & CO.
MCMXV

Approbatio

Concordat cum Originali.

Paderbornæ, die 23 Augusti 1915

(L. S.)

✠ **Carolus Josephus,**
Episcopus Paderborn.

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 4 Septembris 1915

Dr. Scheglmann Vic. Gen.

KALENDARIVM PERPETVVM

Omnia ut in Kalendario universalis Ecclesiæ, exceptis diebus infra descriptis:

December

- 4 S. Annonis Ep. et Conf., duplex. Com S. Petri Chrysologi Ep., Conf. et Eccl. Doct. (duplex) et S. Barbaræ Virg. et Mart.
17 S. Sturmii Abbatis, duplex.
22 B. Petri Canisii Conf. (d. a. ex 21 hujus), duplex.

Januarius

- 27 S. Joannis Chrysostomi Ep., Conf. et Eccl. Doct., duplex. Com. S. Juliani Ep. et Conf.

Februarius

- 3 S. Blasii Ep. et Mart., simplex. Com. S. Ansgarii Ep. et Conf.
14 S. Brunonis de Querfurt Ep. et Mart., duplex. Com. S. Valentini Presbyteri et Mart.

Martius

- 3 S. Cunigundis Imperatricis, Viduæ, duplex.

OFFICIA PROPRIA
DIECESIS PADERBORNENSIS

PARS HIEMALIS

Die 4 Decembris

S. Annonis
Episcopi et Confessoris

Duplex

Ant. Sacerdos et Pón-
tifex, et virtutum ópi-
fex, pastor bone in pó-
pulo, ora pro nobis Dó-
minum.

V. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum. R.
Stolam glóriæ induit eum.

Oratio

argire, quæsumus,
omnipotens De-
us, fragilitáti no-
stræ subsidium: et suffrá-
giis beáti Annónis, Con-
fessoris tui atque Pontifi-
cis, súbditum tibi gubér-
na pópulum; ut, qui Ec-
clésiæ tuæ éxstitit prædi-
cátor et rector, idem apud
te sit pro nobis perpétuus
intercëssor. Per Dómi-
num nostrum.

Et fit Com. S. Petri Chryso-
logi Ep., Conf. et Eccl. Doct.:

Ant. O Doctor óptime,
Ecclésiæ sanctæ lumen,
beáte Petre Chrysóloge,
divinæ legis amátor, de-
precáre pro nobis Fílium
Dei.

V. Elégit eum Dóminus
sacerdotem sibi. R. Ad
sacrificándum ei hóstiam
laudis.

Oratio

D^eus, qui beátum Pe-
trum Chrysólogum
Doctórem egrégium, di-
vinitus præmonstrátum,
ad regéndam et instruén-
dam Ecclésiám tuam éligi
voluisti: præsta, quæsu-
mus; ut, quem Doctórem
vitæ habúimus in terris,
intercëssórem habére me-
reámur in cælis. (Per Dó-
minum nostrum.)

Deinde post Com. Feriæ
fit Com. S. Barbaræ Virg. et
Mart.:

Ant. Veni, Sponsa Chri-
sti: accipe coronam, quam

tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Spécie tua et pulchritudine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Oratio

Deus, qui inter cetera poténtiæ tuæ miracula étiam in sexu frábili victóriam martýrii contulisti: concède propítius; ut, qui beátæ Bárbaræ Virgínis et Mártýris tuæ natalitia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Anno, paréntibus religióne claris in Alamánna ortus, rei militári ántea destinátus, tum ad liberáles artes sese converténdo Bambérgæ primum, deinde in schola Meinwerci Paderbórnæ sacris profanisque litteris est imbútus. Ob egrégiam suam indolem Bambérgæ ad dignitatem magistrí scholarum promotus tantam apud omnes doctrinæ et virtútis famam collégit, ut ab Henrico tértio Roma-

norum Augústo in aulam adscítus, brevi præ omnibus cléricis primum grátia et familiaritátis locum merúerit. Exáctis in aula complúribus annis, post mortem Hermánni secúndi, præsulis Coloniénsis, solus dignus est judicátus, qui in defúnci locum sufficerétur. Anno ígitur millésimo quinquagésimo sexto solémni ritu consecrátus, tantam inter Misárum solémnia lacrimárum vim profúdit, ut jam tunc apparéret, eum Pontíficem fore Deo gratum.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

In ómnibus deinceps tam ecclesiásticis quam reipública negotiis haud imparè accéptæ dignitáti se præbuit. Henrici quarti, ádmodum púeri, tutor designátus, in summo rerum discrimine gubernácula Impérii Románi laudabiliter ténuit. Invíctum

inter tantas negotiórum et vicissitúdinum procéllas ánimum dívino stúdio et caritátis opéribus dicáre numquam cessábat. Paupertatem vero ita colébat, ut non raro præter ánnulum et sacri ministérii suppelléctilem nil omnino superésset et ipse in morbo extrémó aliénæ caritátis foverétur subsidio.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

Ecclésiás et loca pia ædificiis et prædiis, aut ánnuo censu vel sacra suppelléctili et Sanctórum reliquiis auxit. Nonnulla collégia et monastéria, inter quæ et Grafschaftense in ducátu Westfaliæ situm, e fundaméntis eréxit, liberáliter dotávit, sanctissimis légibus stabilívit. Pontificátu egrégie perfúctus, gravissimas étiam injúrias sæpe perpéssus, virtútum et miraculórum laude insignis ánimam Deo réddidit in

urbe Colónia anno Dómini millésimo septuagésimo quinto, lux et flos Germániæ a coævis et pósteris mérito appellátus. Ejus corpus in Sigebergénsi cœnóbio, ut ipse mandáverat, sepúltum est ac multis illustrátum miraculis in pretiósá tumba hódie asservátur.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Iste est, qui contempnit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. **Ipse.** Glória Patri. **Ipse.**

In III Nocturno Homilia in Evangel. Homo peregere, de Comuni Conf. Pont. I loco.

Pro S. Petro Chrysologo:

Lectio ix

Petrus, qui ob áuream Petruseloquéntiam Chrysólogi cognómen adéptus est, Foro Cornélii in Æmília honéstis paréntibus natus, a prima ætáte ánimam ad religiómem adjiciens, Cornélio Románo, tunc ejusdem urbis Cornéliénsis episcopo, ópe-

ram dedit; a quo diáconus mérito créatus est. A sancto Xysto Papa tertio archiepiscopus Ravennæ, licet invítus, renuntiátus, a Ravennátibus máxima cum reveréntia susceptus est. In pastoráli múnere eximius, ludos ab homínibus personátis fieri sólitos ut cohibéret contióne, illud præclare dixit: Qui jocári volúerit cum diabolo, non poterit gaudére cum Christo. Vitæ suæ finem divinitus prænoscéns, in pátriam se contulit; et, sancti Cassiáni templum ingressus, pretiósá dona cum obtulisset, Deum eumdémque patrónum humiliter rogávit, ut benigne ánimam ejus exciperent. Migrávit ex hac vita tertio Nonas Decémbris, décimo octavo episcopátus anno. Ejus sacrum corpus prope corpus sancti Cassiáni honorifice cónditum est.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes pro Com. S. Petri Chrysologi:

Ant. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Oratio Deus, qui beátum, **ut supra.** 5*

Deinde post Com. Feriæ fit Com. S. Barbaræ:

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiátóri querénti bonas margarítas: invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio Deus, qui inter, **ut supra.** 6*

In Vesperis fit Com. S. Petri Chrysologi:

Ant. O Doctor óptime, **ut supra.** 5*

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Oratio Deus, qui beátum, **ut supra.** 5*

Deinde post Com. Feriæ fit Com. S. Sabbæ Abbatis:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Os justi meditábitur sapiéntiam. **R.** Et lingua ejus loquétur judícium.

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Sabbæ Abbátis commendet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Die 17 Decembris
S. Sturmii Abbatis
Duplex Oratio

Deus, qui ad portándum géntibus sémina salútis beátum Stúrmium suscitásti: concéde, ut, quæ per eum tuo dono suscepimus, ad fructum vitæ ætérnæ accréscent. Per Dóminum.

Et fit Com. S. Eusebii Ep. et Mart.:

Ant. Qui vult venire post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

V. Justus ut palma florebít. **R.** Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Oratio

Deus, qui nos beáti Eusebii Mártiris tui at-

que Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúdem étiam protectióne gaudeámus. (Per Dóminum nostrum.)

Deinde Com. Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

sanctus Bonifátius cum Nóricum ingressus pópulos gentis illius, licet christiános, ab antiquis tamen paganórum contágiis et erroribus inféctos evangélio Christi cohibéret, púerum Stúrmium a piis paréntibus sibi oblátum in christiána veritáte educándum accépit. Quem sanctus episcopus beáto Wigbérto, Frideslariénsis cenóbii antístiti, commendávit, ut adhibita omni diligéntia púerum hunc nóbilem ad Dei omnipoténtis servitium institúeret et formáret. Adoléscentis humilitáte et mansuetúdone ómnibus carus, psalmos tenáci memóriæ trádere ac veritátis christiánæ mystéria studiosissime addiscere curávit,

ita ut meditatio ejus in lege Domini esset die ac nocte. Presbyter ordinatus, circumquaque populis verbum Domini predicare cepit et patientiam, longanimitatem, fidem, spem, caritatem omnes habere docebat.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

Cum per tres fere annos sic presbyteratus officium gessisset in plebe, caelesti inspiratione adductus de capessendo arctioris vitae instituto delibavit. Consentiente ergo sancto Bonifatio cum duobus sociis ad locum in Buchonia silva situm, qui Hersfeld dicitur, secessit; propter pericula vero a Saxonibus vicinis imminencia a sancto archiepiscopo suo jussus est remotiorem in solitudine requirere habitacionem,

quam sine periculo colere posset. Itaque locum, qui a Fulda flumine, cui adiacet, accepit nomen, sibi elegit ibique monasterium Deo aedificavit. Abbas igitur factus Sturmus, amabilis omnibus in monasterio et foris in populis mirandus, ministerium suum studiosissime exercebat; prius semper semetipsum exemplum proponens ceteris, quod verbis docuit, factis ante monstrabat.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum; stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus loriceam fidei, et ornavit eum. **Et.**

Lectio vi

Rogatus a Carolo rege, ut Saxonum populo evangelium predicaret, in Eresburg sedem suam fixit et ecclesiam Christo dicavit. Multis magnisque laboribus inter varia rerum ac temporum discrimina pro salute animarum exantlatis, gravi tandem morbo correptus Fuldam rediit et ibi circum-

Die 22 Decembris B. Petri Canisii Confessoris

(d. a. ex 21 hujus)
Duplex (m. t. v.)

Ant. Similabo eum viro sapienti, qui aedificavit domum suam supra petram.

V. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. **R.** Stulam gloriae induit eum.

Oratio

Deus, qui ad tuendam catholicam fidem beatum Petrum Confessorem tuum virtute et doctrina roborasti: concede propitius; ut ejus exemplis et monitis errantium corda ad salutem respiscant, et fidelium mentes in veritatis confessione perseverent. Per Dominum.

Et fit Com. Feriae:

Ant. O Oriens, splendor lucis aeternae, et sol justitiae: veni, et illumina sedentes in tenebris, et umbra mortis.

V. Rorate, caeli, desuper et nubes pluant justum. **R.** Aperiatur terra et germinet Salvatorem.

Oratio conveniens.

In Quat. Temp. in I Noct.
Lectiones Beatus vir, I loco.

stantibus discipulis, qui eum, ut apud Deum pro ipsis intercederet, etiam atque etiam rogabant, migravit ad Dominum anno salutis septingentesimo septuagesimo nono. Quem miraculis clarum et Saxonum ac praecipue Angariorum Apostolum merito appellatum Innocentius secundus Pontifex Maximus anno millesimo centesimo trigesimo nono in Sanctorum numerum retulit.

R. Iste homo perfecit omnia quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrederere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. **V.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III Nocturno Homilia in Evangel. Ecce nos reliquimus, de Communi Abb. I loco.

Ad Laudes et in II Vesperis fit Com. Feriae.

In II Nocturno
Lectio iv

etrus Canisius Noviomagi in Gældria natus, Colóniæ Agrippinæ, quo studiõrum causa secæsserat, primus Germanõrum Societãti Jesu nomen dedit. Sacerdotio auctus, summo põpuli Coloniensium clerique consensu, ad Geõrgium, pontificem Leodiensium, et ad Cãrolem quintum Augústum adversus Hermãnum archiepiscopum, qui palam hæresim præ se ferébat, legátus est. Ob præclãram sapiéntiam et explorátum rerum usum a cardinãli Augústano et a pontificiis legãtis magnõpere expetit, semel atque iterum Concilio Tridentino interfuit; cujus etiã dekrétis ex auctoritate Pii quarti Pontificis Máximi rite per Germaniam promulgãnda et in morem inducẽda curãvit. A Summis Pontificibus legatiõnibus compluribus obeundis adhibitus, álacri semper et numquam fracto difficultãtib; animo, gravissima religiõnis negõtia tractã-

da suscepit, ac vel inter præsentia vitæ discrimina feliciter ad finem perduxit.

R. Honéstum fecit illum Dõminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductõribus tutãvit illum: * Et dedit illi claritãtem ætérnam. **V.** Justum deduxit Dõminus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

Divinæ glóriæ amplificãndæ intẽtus, dici vix potest, quot per annos ámplius quadraginta labõres suscepit ærumnãsque pertulerit. Cunctis fere Germaniæ regiõnibus peragrãtis complures urbes atque provincias vel ab hæreseos contagione defẽdit vel hæresi infectas catholice fidei reddidit. A sancto Ignãtio Germanicæ provinciæ Societãtis Jesu moderãndæ præfectus evangelicos operãrios in vãrias Germaniæ partes misit multisque in locis domos et collégia condidit. Collégium Germanicum, quod Romæ constitutum erat, omni ope provèhere

stúduit; in academiis sacrãrum humanarumque disciplinarum stúdia, miserãndum in modum colãpsa, instaurãvit; contra centuriãtores Magdeburgenses plura egregie scripsit: et summam doctrinæ christiãnæ, theologõrum iudicio et pùblico usu comprobãtam aliãque ad rudiorum institutiõnem aptissima publicãvit.

R. Amãvit eum Dõminus, et ornãvit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronãvit eum. **V.** Induit eum Dõminus loricã fidei, et ornãvit eum. **Et.**

Lectio vi

Summo honõre laudãntur duo illi catechismi in rudiorum usum a beãto viro conscripti, qui non in scholis tantum sed publice etiã in fideliũ utilitãtem explicãbantur in templis, ita ut Canisius per annos trecẽtos communis catholicõrum Germaniæ magister hãbitus fuerit, utque in populãri sermõne duo hæc plane idem sonãrent, Canisium nosse ac veritãtem christiãnam memoriã retinere.

Viennensi episcopãtu ter recusãto ægerrime adduci põtuit, ut illius Ecclesiæ procuratiõnem per annum susciperet. Moderãtoribus suis obsequentissimus, parãtus erat ad ipsõrum nutum omnia relinquere vel aggredi, etiã cum vitæ periculo. Demum Friburgi Helvetiorum migrãvit ad Deum duodécimo Kalendas Januãrii, anno millésimo quingentesimo nonagesimo septimo. Sepulchrum ejus prodigiõrum fama duobus ámplius sæculis tota Germania inclãruit: e quibus quãtuor rite probãtis Pius nonus Põntifex Máximus strẽnuo catholice veritãtis propugnãtori cãlitem Beatõrum honõres decrevit.

R. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. **V.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. **Quia.** Glória Patri. **Quia.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Nolite timere, de Communi Conf. non Pont. 2 loco.

In Quat. Temp. IX Lectio de Homilia Feriæ.

Ad Laudes fit Com. Feriæ. In II Vesperis fit Com. Feriæ:

Ant. O Rex Géntium, et desiderátus eárum, lapis-que angularis, qui facis útraque unum: veni, et salva hóminem, quem de limo formásti.

V. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. **R.** Aperiátur terra, et germinet Salvatórem.

Die 27 Januarii

S. Joannis Chrysostomi Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex

Pro Commemoratione

S. Juliani

Episcopi et Confessoris

In I Vesp. **Ant.** Sacerdos et Póntifex, et virtutum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui Ecclésiæ tuæ beátum Juliánum miráblem tribuísti doctórem: concéde propítius; ut hunc apud te pium mereámur semper habére intercessórem. Per Dóminum nostrum.

Ad Laudes Ant. Sacerdos et Póntifex, et virtutum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Die 3 Februarii

S. Blasii

Episcopi et Martyris

Simplex

Pro Commemoratione

S. Ansgarii

Episcopi et Confessoris

Ad Laudes Ant. Lumen ad revelatióem géntium prædicávit Ansgárius, et boreális régio solem justitiæ oriéntem ex alto conspéxit.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui beátum Ansgárium Pontificem ad prædicándum géntibus glóriam tuam mittere dignátus es: da nobis, quæsumus, ejus intercedéntibus méritis, ut in diébus nostris, et mérito et número pópulo tibi sérvienti augeátur. Per Dóminum nostrum.

Die 14 Februarii

S. Brunonis de Querfurt

Episcopi et Martyris

Duplex

Oratio

Origo et consummatio totius bonitátis, Deus, qui beáti Brunónis Pontificis et Mártyris tui nobilitátem in meliorem mutásti dignitátem et eum tam fórtiter in amóre tuo inflammásti, ut non solum per te terréna, verum etiam carnem contémneret, concéde, ut, cujus in terra sacri ságuinis effusió-nem celebrámus, in cælo collocári ejus patrocínio sentiámus. Per Dóminum.

Et post Com. Feriæ in Quadragesima fit Com. S. Valentini Presbyteri et Mart.:

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in

vitam ætérnam custódit eam.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut, qui beáti Valentini Mártyris tui natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, ejus intercessióne, liberémur. Per Dóminum.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones A Miléto.

In II Nocturno

Lectio iv

B

run sive Bruno, qui adáucto nómine vocátus est Bonifátius, anno circiter nongentésimo septuagésimo quarto natus est Querfúrti in territorio diocesis Merseburgénsis. Ex genere claríssimo éditus, sed divina miseratióne præ céteris paréntibus inter filios Dei erat eléctus. Hic ab Ida, venerábili matre sua, únice diléctus magistério Geddonis philosophi, scholástici Magdeburgénsis, tráditur, et omne, quod habére dé-

buit, cum abundantia ei suggeritur. Cum mane ad scholam ire debuisset, antequam ab hospicio exiret, veniam petiit et ludentibus ceteris pueris in oratione ipse fuit. Otio negotium praeposuit et sic fructificans ad maturitatem pervenit. Erat autem apprime liberalium artium doctrinis maximeque in modulationis musicae studiis approbatus. Ecclesiae Magdeburgensis ad sanctum Mauritium canonicus factus, a tertio Ottone, cujus erat consanguineus, desideratur et in regiam capellam suscipitur.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. **V.** Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. **Et.**

Lectio v

In Italiam cum imperatore proficiscitur vidensque Romae ecclesiam antiqui martyris Bonifatii in Aventino sitam, in qua et beatus Adalbertus, gloriosus martyr Borusso-

rumque apostolus, per aliquod tempus sanctissime vixit, ad martyrii desiderium provocatus ait: „Et ego Bonifatius vocor. Cur ergo etiam ipse Christi martyr esse non debeo?“ Fugiens igitur cum deliciis suis saeculum, ut sibi lucrifaceret Christum, habitum monachi sumpsit. Postea sancto Romualdo, quo in solitaria vita quaerenda uteretur magistro, sese adiunxit et in eremo prope Ravennam tanto fervore eremiticae conversationis rigorem cum magistro et sociis suis tenuit, ut vita illorum omnibus mirabilis haberetur. At vero cum ad portandum gentibus semina salutis caritas Christi eum urgeret, impetrata a Silvestro Papa praedicandi licentia in patriam rediit. Tunc adstante imperatore Henrico secundo Merseburgi per Tangionem, archiepiscopum Magdeburgensem, consecratus est archiepiscopus gentium et, quod a Summo Pontifice detulit pallium, ibidem suscepit.

R. Desiderium animae ejus tribuisti ei, Domine,

* Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. **V.** Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. **Et.**

Lectio vi

In terra nativitatis suae aliquamdiu moram faciens, post consecrationem suam mira perfectione clarebat. Tandem de patrimonio suo, aucto et ditato satis decenter monachorum collegio, profectus est ad gentes, evangelium Christi praedicaturus. Invitatus ad Ecclesiam Dei nigris Hungaris convertit se ad Petschenegos, gentem ferocissimam ad Borysthenem fluvium et Pontum Euxinum habitantem, ubi cum summo vitae discrimine docere fidem cepit. Ad Borussiam deinde pergens, steriles hos agros semine divino studuit fecundare. Tum in confinio praedictae regionis et Russiae cum praedicaret, primo ab incolis prohibetur et plus evangelizans capitur deindeque amore Christi, qui Ecclesiae caput est, mitis

ut agnus decollatur cum sociis suis decem et octo, anno videlicet Domini millesimo nono.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. **V.** Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus: et aqua sapientiae salutaris potavit illum. **Et. Gloria Patri. Et.**

In III Nocturno Homilia in Evangel. Si quis venit ad me, de Communi unius Mart. I loco.

In Quadrag. IX Lectio de Homilia Feriae, et fit ejus Com. in Laudibus, alias pro S. Valentino Lectio Triumphalis, ut in Breviario hac die.

Ad Laudes pro Com. S. Valentini:

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

V. Gloria et honore coronasti eum, Domine. **R.** Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Oratio Praesta. 15*

In II Vesperis fit Com. Feriae in Quadragesima ac Ss. Faustini et Jovitae Mm.

Die 3 Martii
S. Cunigundis
Imperatricis, Viduæ

Duplex
Oratio

Omnipotens sempiternus Deus, qui a glória tua nullum excipis sexum nullamque conditionem excludis: te suppliciter exoramus, ut, sicut beatæ Cunigundis post terræ culmen imperii cælestis regni solium contulisti; ita méritis ejus et precibus nobis quoque famulis tuis æternæ felicitatis præmia largiaris. Per Dóminum nostrum.

Et in Quadragesima fit Com. Feriæ.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones De virginibus, 1 loco.

In II Nocturno
Lectio iv

unigundis, filia Sigfridi, comitis Palatini, ejusque uxoris Hadewigis, litterarum et artium aliarum, distinguere auro gemmisque sacras vestes, peritissima fuit. Eam Henricus, Bavariorum dux tam bonitate quam nobilitate

conspicius et morum honestate præclarus, in matrimonio duxit. Coniuges dignitate Imperii Romani postea ornati et ipsi virtutum splendore thronum decoraverunt. Cum in sobole acquirenda nulla spes eis remaneret, propter amorem Dei castitatem servantes Christum solum elegerunt heredem. Maritum suum Cunigundis feliciter cum opibus tum consiliis in erigendo et dotando episcopatu Bambergensi adjuvit.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: *Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. **Et.**

Lectio v

Monasterium Michaélis Archángeli et ecclesiam collegiatam sancti Stéphanii in eadem urbe construxit ecclesiisque antiquitate collapsas instaurandas curavit. Veram orphanorum et languentium omnium paréntem semper se præbuit, in gerendis negotiis ádeo versata, ut nonnumquam

conjugis impediti vices in administranda re pública laudabiliter géeret. Henrico demum vita functo in monasterio Kaufungensi, quod pene destructum cum marito suo restituerat, se totam Deo vovère constituit. Ibi depósita púrpura, præcisis crinibus, fidei ánnulum ab archiepiscopo Moguntino et sacrarum virginum velum accepit.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. **Propterea.**

Lectio vi

In monasterio non ut mater filiabus se prætulit, sed veræ summissionis et virtutum omnium exemplo præluxit. Vigilias, preces, rerum sacrarum lectionem ad multam noctem protrahébat, breve somnum in strato cilicino capere solita. Post mariti mortem quindecim, ut traditur, annis supervixit tam

humilitatis grátia quam religionis reveréntia omnibus admiranda. Sacrum ejus corpus Bambergæ in sancta basilica pie conditum asservatur. Paderbornæ vero, ubi anno milésimo secundo a Willigiso, archiepiscopo Moguntino, coronata est ubique sæpius morabatur et largis beneficiis ab Henrico impetratis amorem omnium promeruit, memoria ejus in benedictione semper manébit.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus * Afferentur tibi in lætitia et exultatione. **V.** Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. **Afferentur tibi. Glória Patri. Afferentur tibi.**

In III Nocturno Homilia in Evangel. Simile est regnum cælorum thesauro, de Communi non Virginum.

In Quadragesima IX Lectio de Homilia Feriæ et fit ejus Com. in Laudibus.

In Vesperis Com. sequentis, in Quadragesima Feriæ ac S. Lucii I Papæ et Mart.

Index alphabeticus

	pag.
Annonis Ep. et Conf., duplex. 4 Dec.	5*
Ansgarii Ep. et Conf. Com. 3 Febr.	14*
Blasii Ep. et Mart., simplex. 3 Febr.	14*
Brunonis de Quercfurt Ep. et Mart., duplex. 14 Febr.	15*
Cunigundis Imperatricis, Viduæ, duplex. 3 Martii	18*
Joannis Chrysostomi Ep., Conf. et Eccl. Doct., duplex 27 Jan.	14*
Juliani Ep. et Conf. Com. 27 Jan.	14*
Petri Canisii Conf. (d. a. ex 21 hujus), duplex. 22 Dec.	11*
Sturmii Abbatis, duplex. 17 Dec.	9*

INDICES

I

INDEX PSALMORUM NUMERICUS

Psalmus	pag.	Psalmus	pag.
1	37	24, iii	Oculi mei . . . 134
2	37	25	Judica me . . . 172
3	38	26, i	Dñs illuminatio . . . 101
4	74	26, ii	Exaudi, Domine . . . 101
5	86	27	Ad te, Domine . . . 101
6	113	28	Afferte Domino . . . 86
7, i	114	29	Exaltabo te . . . 84
7, ii	114	30, i	In te, Domine . . . 103
8	39	30, ii	Miserere mei, Dñe . . . 104
9, i	39	30, iii	Quam magna . . . 104
9, ii	40	31	Beati quorum . . . 106
9, iii	41	32, i	Exsultate, justi . . . 107
9, iv	41	32, ii	Beata gens . . . 107
10	42	33, i	Benedicam Dñm . . . 191
11	151	33, ii	Venite, filii . . . 192
12	152	34, i	Judica, Domine . . . 117
13	78	34, ii	Surgentes testes . . . 118
14	79	34, iii	Confitebor . . . 118
15	152	35	Dixit injustus . . . 203
16	79	36, i	Noli æmulari . . . 119
17, i	80	36, ii	Melius est . . . 120
17, ii	81	36, iii	Os justi . . . 121
17, iii	82	37, i	Dñe, ne in furore . . . 121
18, i	95	37, ii	Amici mei . . . 122
18, ii	95	38	Dixi: Custodiam . . . 122
19	83	39, i	Expectans . . . 140
20	83	39, ii	Annuntiavi . . . 140
21, i	252	39, iii	Confundantur . . . 141
21, ii	252	40	Beatus qui . . . 142
21, iii	253	41, i	Quemadmodum . . . 143
22	212	41, ii	Ad meipsum . . . 143
23	94	42	Judica me . . . 124
24, i	134	43, i	Deus, auribus . . . 145
24, ii	134	43, ii	Nunc autem . . . 145